



Борба

ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ЧЕТВЪРТЪК 20 АВГУСТ 1970 Г.

БРОЙ 100, (2898), ГОД. XXVII.

ЦЕНА 2 СТ.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ

ПАРТИЙНО-ПРАВИТЕЛСТВЕНА ДЕЛЕГАЦИЯ ЗАМИНА ЗА МОСКВА

ВАРНА, 19 август (БТА). — Партийно-правителствена делегация в състав първият секретар на ЦК на БКП и председател на Министерския съвет Тодор Живков — ръководител на делегацията, членът на Политбюро и секретар на ЦК на БКП Борис Велчев и министърът на външните работи Иван Батев днес замина за Москва, за да вземе участие в среща, договорена между централните комитети и правителствата на братските страни — членки на Варшавския договор.

На варненската аерогара бяха дошли да изпратят делегацията другарите Станко Тодоров, Боян Българанов, Цола Драгойчева, Лъчезар Арамов, Ангел Чанев, Иван Абаджиев, Кръстьо Тричков и Георги Бокос, членове на ЦК на БКП, министри, първият заместник-министър на външните работи Геро Грозев, първият секретар на ОК на БКП Тодор Стойчев, председателят на изпълкома на ОНС Христо Трендов, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Иван Калудов и други.

Тук бяха извършени и пълномощен посланик на Съветския съюз в София Александър Пузанов, генералният консул на Съветския съюз във Варна Валентин Гусев и консултът на ГДР Манфред Рихтер.

Противници и зложелатели

Подписаният на 12 август т. г. в Москва съветско-западногермански договор ще вземе важно място в историята на следвоенното развитие на Европа като по беда на политиката на мирно съвместно съществуване, залегнала в основата на ленинската външна политика на Съветския съюз. Московският договор предизвиква голям интерес и положителен отзвук в целия свят.

Договорът в Москва бе посрещнат с облекчение и одобрение и от западногерманската общественост. В негова подкрепа се обявява всички антифашистки и демократични сили в ГФР. „Мъжествена стъпка, с която за първи път от следвоенната история и която може да открие период на траен мир“ — така председателят на най-големия профсъюз на работниците от металообработвателната промишленост Ото Бренер изрази отношението на работническата класа в ГФР към Московския договор. Като го нарече „договор на намаляване на напрежението“, в „Франкфуртер рундшау“ подчерта, че е „настъпило време да докажем на източните съседни, че сме успели да изведем от 1945 година“. Не зависимо от различните обществени системи и принадлежност към различни съюзи — пише в „Нойе Рейн тайтунг“ — може да се осъществи практическо сътрудничество за благото на всички европейски народи.

Разбира се, би било наивно да се смята, че подписаният в Кремъл документ няма противници и зложелатели. Това са онези, на които са чужди делото и съдбата на мира. Този документ укрепи много надежди, но същевременно донесе разочарования и неприязни сред враговете на нормализирането на съветско-западногерманските отношения, на намаляването на напрежението, на укрепването на общоевропейската сигурност и

сътрудничество. В самата Западна Германия те се намират в тягара на ХДС/ХСС, а неонацистката Националдемократическа партия, в реваншистките организации и землечастници.

Още в процеса на московските преговори реакционните и реваншистките сили в ГФР си служеха със заплахи, предупреждения и антисъветски клевети. Сега, обаче сени от свършения факт, те продължават своята подривна дейност за свръзване на постигнатия с толкова усилия резултат. Тези сили се опитват да спрат положителното развитие. Още на другия ден след съключаването на договора в Москва неонацистите на фон Тален подадоха тълба в областния съд в БОН против канцлера Брандт за неговата „дързост“ да сложи подписа си под договора, който заплашвал „демократичната правова държава“.

Кампания от подобен род ползва и някои натовски среди в Западна Европа, а също и зложелатели отвъд океана.

По всичко изглежда, че при сегашната обстановка, когато предстои ратифицирането на Московския договор, десните и реваншистките сили в ГФР, макар да не могат да посочат никаква реална политическа алтернатива, ще засилят своята злонамерена кампания срещу направената в съветската столица важна миролюбива стъпка. Но ако правителството на ГФР последователно и твърдо защитава клаузите на Московския договор, съпротивата на неговите противници и зложелатели ще бъде сломана. А това, несъмнено, ще спечели симпатичните и подкрепата както на миролюбивите сили в Западна Германия, така и на всички народи и държави, които се стремят към мир, сигурност и международно сътрудничество.

Добри ДОБРОВ

ПО СВЕТА • ПО СВЕТА • ПО СВЕТА

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА АФГАНИСТАН ЩЕ ПОСЕТИ БЪЛГАРИЯ

По покана на председателя на Министерския съвет Тодор Живков от 13 до 16 септември т. г. ще бъде на официално посещение в Народна република България

министър-председателят на Кралство Афганистан Нур Ахмад Етемади, придружен от съругата си.

„ЧУДНА ИНТЕРПРЕТАЦИЯ“

ВАРШАВА, 19 август. (Кор. на БТА). — Под горното заглавие полският публицист Рихард Война коментира днес в „Жиче Варшави“ последните извещения на заместник-министъра на външните работи на ГФР Егон Бар за подписания в Москва договор между Съветския съюз и ГФР.

Ние смятаме, подчертава вестникът, както и голямото мнозинство от европейските коментатори, че действителната стойност на този договор за мира и намаляване на напрежението на нашия континент ще зависи от това каква интерпретация ще му даде правителството на ГФР. Егон Бар, който се счита за един от главните архитекти на договора, отговори отрицателно на въпроса на западногерманското радио, че договорът „означава окончателно потвърждение, подпечатване и санкциониране на съществуващото статукво“. Това твърдение на Егон Бар е в ярко противоречие с член трети на договора, в който се подчертава, че „мирът в Европа може да се запази само тогава, ако никой не наруши съществуващите граници“. Изказването си Бар аргументира со следния начин: „Явно е, че Федералната република не мо-

же да признае границите на Германия върху принципите на международното право“. Разбира се, изтъква „Жиче Варшави“, че ГФР не може да признае границите на Германия, защото такава държава не съществува в Европа. Съществуваат две германски държави и в московския договор ГФР се задължава да признае днес и в бъдеще ненарушимостта на границите на всички държави в Европа такива, каквито са в деня на подписването на договора. Договорът не дава възможност за друга интерпретация освен че правителството на ГФР признава съществуващото статукво в Европа.

Ние разбираме, грижите, които има правителството на ГФР с поведението на опозицията, заключават коментаторът, но не можем да не припомним на защитниците на правителствената политика, че подобно интерпретации ране на договора, каквото правят г-н Бар, по своето значение излиза далеч извън граници на международните борби в Бон. Това изказване на Егон Бар се чува добре и във Варшава.

ОПЕРАЦИЯТА „ХАЙКА“ — ОПЕРАЦИЯ „ГРЕШКА“

НЮ ЙОРК, 19 август (БТА). — „Операция „Грешка“ — така в „Ню Йорк таймс“ нарича операцията „Хайка“ — престъпната акция на Пентагона, който наред да бъдат потопени в Атлантическия океан 418 контейнери с нервно-парализиращ газ. И след като корабът „Рисел Брикс“ със своя смъртоносен товар беше потопен, „кошмарът“ не е завършил, отбелязва по-нататък вестникът. В армията на САЩ има хиляди тона други газове. Само в арсеналите на Пентагона в Окинава се намират 15 000 тона нервно-парализиращ газ и иприт. Вестникът напомня, че след решението да бъде предаде на Окинава на Япония военните решени да бъдат превозени газът на територията на САЩ. Но под натиска на американската общественост Пентагонът беше принуден да се откаже от тези планове и сега се проектира да бъде складиран газът на остров Джонстън-айлът в района на

Хавайските острови.

Опитвайки се да отслаби възмущението на американската и световната общественост, представител на Пентагона заяви, че ако под натиска на петкилометровата волна маса газът излезе от контейнерите, това „може да предизвика само ограничено заразяване“.

Но според мнението на спешни листи, ако газът излезе от контейнерите, може да се окаже за разен нелият северен район на Атлантическия океан от бреговете на Флорида до бреговете на Европа, тъй като мястото на потопяването се намира в зоната на най-силното океанско течение Голфстрим. Наред с това дълбоките течения могат да отнесат отровните вещества към бреговете на Антарктида и дори до Арктика — в Индийския и Тихия океани.

Пред празника на свободата 450 000 МЕТРА ПО КРИВАТА НА НАПРЕЖЕНИЕТО

В ТКЗС — Долна Оряховица очакват добри резултати ★ Как ДСП „Булгарплод“ ще изпълни плана за износ на домата? ★ ДП „Тюгюева промишленост“ — клон Горна Оряховица с нерешени проблеми



Комсомолките Йорданка Иванова, Стеляна Дженова, Милка Панайотова и Румяна Георгиева са предачки в ДИП „В. Мавриков“ — Велико Търново.

В чест на 26-та годишнина от победата на Девети септември всички цехове, секции и смети на ДИП „В. Мавриков“ — Велико Търново се разгаря социалистическо съревнование. Едни от първите колективи, които се включиха в ударните дни

и постигнаха високи трудови успехи са колективите от тъкачния цех. Завчера те изпълниха осеммесечния си план. До края на август ще осигурят на Родина над 450 000 м различни тъкани в повече.

В ударните дни и социалистическото съревнование участват всичките 56 бригади, които изпълняват редовно производствените си планове и ладените обещания. По-голяма част от тях осигуряват от 7 до 10 на сто в повече първокачествена продукция от предвидената по нормативите. Най-високи постижения достигнаха Александър Кръстев, Руси Нейков, Митко Борисов и други, а с най-голям бързина, сръчност и висока квалификация се отличават Анка Славчева, Желка Атанасова, Велка Дянкова и други.

Драган СТОЯНОВ

Сведение

за хода на селскостопанските работи към 18 август 1970 година

ТКЗС	г-лбока есен, орган в %	колета изработени на 1 август в %
Алексово	77	80
Догомарово	47	47
Овча могила	53	0
Козловец	65	100
Горна Студена	22	51
Ореш	70	11
Масларево	43	—
Моравя	79	100
Килифарово	78	70
Обединение	78	94
Полски Тръмбеш	98	100
Полски Сеновец	48	100
Ресен	48	100
Самоводене	65	100
Страхиново	57	69
Бяла черква	63	100
Върбовка	59	100
Павловия	44	100
Долна Липница	66	71
Карансеп	43	94
Михалци	46	71
Сухиндол	51	100
Джугуница	55	100
Дриганово	59	100
Супина	61	100
Долна Оряховица	81	78
Камен	72	43
Лясковец	83	100
Полски Тръмбеш	59	93
Стржица	25	89
Асенова	57	89
Средна ТКЗС	60	87

ДЗС	г-лбока есен, орган в %	колета изработени на 1 август в %
Вадан	46	67
Велико Търново	39	88
Перова кория	42	100
Белово	23	100
Губиовия	0	—
Елена	30	69
Златарица	66	100
Константи	35	—
Кесарево	54	67
„Свобата“	41	58
Сивина	62	100
Средна за ДЗС	48	90

п-сс

ДЗС	г-лбока есен, орган в %	колета изработени на 1 август в %
ДЗС „Дунав“	50	—
ДЗС „Ресен“	82	100
Средна за ДЗС	59	—
Средна за окръга	57	89

В трудова надпревара

В дните пред Празника на свободата кооператорите и механизаторите от ТКЗС в Карансеп са в усиленна трудова надпревара.

Досега двете земеделски бригади са набрали общо 567 тона домати. Останат още 85 тона договорорани количества, а в градината има достатъчно домати. Българите на добрите грижи вече са предали 730 тона корисници. В касата на стопанството ще постват над 200 000 боба, които ще помогнат за компенсиране на загубите, нанесени от градушките. Набрали са и 36 тона грозде. Най-големи количества са предали кооператорите от бригадата на Апостол Вачков.

Едновременно с брането на зеленчуците и гроздето усилено се полготвя и есенната сента. Вече са почистили 580 тона пшеница и 160 тона ечемик.

Филип АТАНАСОВ

съвещание

С МЕХАНИЗАТОРИ

Вчера в една от залите на Профсоюзния дом на културата във Велико Търново се състоя съвещание с механизаторите — сдружени земеделци от окръга. За ролята на механизатора като централна фигура при преминаването на социалистическото селско стопанство на промишлени основи и предстоящите задачи на бъдещите агропромишлени комплекси през участниците в съвещанието говориха Никола Кушев — секретар на Окръжния комитет на БКП, Полковник Борис Василев от ВВВУ „Васил Левски“ запозна сдружените земеделци с най-актуалните въпроси на международното положение.

Любен ЦОНЧЕВ

Дневни Вести

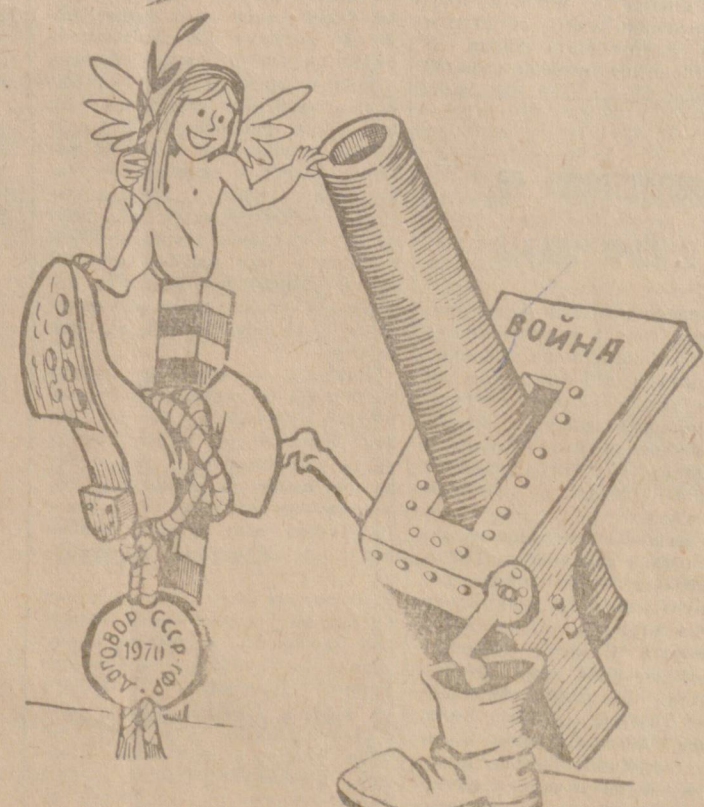
РЕЦИТАЛИ — пред бригадите от втора смяна в окръга по романа на Антон Лончев „Време развело“ от Матей Иванов и „Пробудени легенди“ от Петър Петров, актьори във Великотърновския драматичен театър „Константин Кисимов“, се състояха през последните дни в Свищов, Джугуница, Полски Тръмбеш, Ресен, Дебелец, Шилковци и др.

ЮБИЛЕЙНО ИЗДАНИЕ, по случай 130 години от рождението на Райчо Николов, чието тържество честваване ще стане на 29 август събота, в родното му село Райковци, издание на Окръжния исторически музей, тези дни излиза от печат.

БОР

Денят 12 август 1970 г. положително ще вземе важно място в историята на следвоенното развитие на Европа. Подписаният на този ден в Москва договор между СССР и ГФР представя победа на политиката на мирно съвместно съществуване и вече се разглежда като важна отправна точка в процеса на укрепване сигурността не само в стария континент, но и в света.

Из печата



ИЗЯВКИ ТОПА, ДА Е МИРНО НА ... ЕВРОПА!

В социалната задънена улица за някои концепции на буржоазната пропаганда

Вестник „Билд цайтунг“, който принадлежи на най-големия печат на западногерманския печат Аксел Цезар Шпрингер, е предназначен предимно за дребната буржоазия и за работническата класа. Излиза с тираж над 4 милиона екземпляра. „Билд цайтунг“ наред с другите пропагандни задачи, според записките на своите господари, трябва да съдейства за установяване на „социално партньорство“, т. е. на „сътрудничество“ между капиталистите и работниците, да помага на капитала в ГФР „да ликвидира“ класовата борба. Вестникът говори за добър живот на трудния човек в ГФР, за хуманност на господарите.

Ето какво пише например „Билд цайтунг“ за един от своите броеве: „... трудният човек живее добре в ГФР именно поради това, че има такива господари като Круп, Нордхоф, Грудиг“.

А как изглежда в действителност този „добър живот“ на трудния човек в ГФР, как изглежда западногерманската „симбиоза“ между трудеца и капиталиста?

Концерният на Квор (производител на спиралки) увеличи с 19 на сто своите печалби през 1969 година в сравнение с 1968 година. Продукцията на предприятието нарасна с една пета, а броят на работниците — само с 1/15. По такъв начин техническите усъвършенствания в тези заводи доведоха до по-нататъшно увеличение на напрежението, интензифициране на труда и рязко увеличаване на извънредните работи. Освен това администрацията под неубедителен предлог отмени премиалните. За сметка на работниците концерният получи допълнителна печалба в размер на 54 милиона марки.

Производителността на труда в крупния металургичен завод в Райнхаузен се удвои. От намаления брой работници в този завод чрез интензифициране на труда бе постигната значително по-голяма печалба, отколкото миналата година. Там работниците произвеждат стоки за износ, до това не създава грижа на господарите, които не се тревожат и от съдбата на семействата на уволнените от този завод 8500 работници, които попълниха редците на стотините хиляди други безработни в ГФР.

В същото време западногерманските буржоазни вестници постоянно публикуват обявления, че се търсят работници. Как стои въпросът?

Действително всяка седмица повече от 100 страници в различните вестници на ГФР са запълнени с обявления на работодателите за свободни работни места. Но всички те са придружени с едно задължително изказване на работа се приемат хора, не по-възрастни от 40 години. Ето какъв израз по този повод дава ръководството на профсъюза на металистите Герд Мур: „Въпреки че на всеки безработен в ГФР сега се палат три свободни места, зад това се крие безобразие във висша степен дискриминация на по-старите поколения работници...“ А на половината дори от официално регистрираната армия от безработни са хора над 45 години и поради това за заемане на вакантни места те нямат шанс и едно на сто.

Въпросът за заетостта на възрастните работници придоби общодържавно значение в тази страна. Какво да прави западногерманският работник, ако е навършил 40 и още повече 45 години? Нали пенсия той ще получи едва на 65 години, а 20-25 години е принуден да влечи жалко съществуване, макар че, както съобщава „Шпигел“, проф. Херберт Шолц от Социалната академия в Дормунд с многогодишни изследвания е доказал „Професионалната работоспособност на обикновен човек в продължение на десетилетия остава практически неизменна...“

Всички тези въпроси не влияват нордхофови, грудигови и крупови, тъй като самите те не са застрашени от никаква „възрастов ценз“. Герхард Таке в ръководството на „Симонс“ получи поста генерален директор, когато бе навършил 63 години; Ханс Гюнтер Зол от ръководството на концерта „Тиссон“ не възнамерява да се пенсионира, макар че е вече на 63 години; Бюлер зае мястото на ръководителя на концерта „АЕГ“ на 66-годишна възраст.

Кой е виновник за всички тези „възрастов цензи“ — капиталистическата безработица?

Този въпрос възниква у трудящите хора на Западна Герма-

ния. И капиталистическата пропаганда, по-специално сп. „Шпигел“, се опитва да му даде отговор. Според списанието, за хроническата безработица били виновни не капиталистите, а преди всичко... работниците. Те, вилите ли, не искат да се учат допълнително, да усъвършенствуват своята професия. Списанието действително не съобщава, че това „допълнително учение“ е за сметка на самия работник, който дълго време се лишава от значителна част от своя доход. „Шпигел“ обвинява трудеца, че не желае да напусне местата, с които са свикнали, не искат да променят навиките си, да нарушават жизнения ритъм на семейството и т. н. Според „Шпигел“ излиза, че именно работникът е виновен за безработицата.

Обаче отразявайки такова, меко казано, неготино обвинение, списанието веднага прави заключителен пропаганден трик и цялата отговорност за бедите на работниците и безработните стоварва... върху техническия прогрес. Ето какво пише списанието: Жертвите на техническия прогрес (безработните — т. е.) ще станат в един прекрасен ден легия“.

Но каква е тук вината на техническия прогрес?

Бурното развитие на науката и техниката може да се използва по различен начин: в интерес на мнозинството или в интерес на експлоататорското малцинство. Това зависи от социалната система на обществото. Защитниците на капитализма, опитвайки се да избегнат разрешаването на социалните проблеми, прибягват до всевъзможни пропагандни хитрувания.

В началото на тази година в ГФР беше обнародвана така наречената „прогноза“ за 70-те години. Това произведение се появя на бял свят по инициатива на западногерманския магнат Еткер и банкера Мюнхмайер. То бе съставено от двадесетина известни буржоазни теоретично-апокалиптични на капитализма, проповедници на така нареченото „индустриално общество“, в което те обещават да ликвидират антагонистичните противоречия между труда и капитала. „Прогнозата“ представлява концепция на онези идеологически, военни и политически концепции, с които държавно-монополистичният капитал посреща близкото бъдеще.

Най-типични в това отношение са научните „откровения“ на професора по социология от Харвардския университет (САЩ) Даниел Бел под общото заглавие „Слединдустриалното общество“. Ето каква картина на социално развитието рисува той за близките десетилетия: „Старият индустриален ред отстъпва мястото на „новото“ общество, чието ръководство ще принадлежи не на делови хора или концерни във вида, в който ги знаем днес, а на различни научноизследователски фирми и институти, на промишлени лаборатории и експериментални организации, на университети. Контурите на това общество вече ясно се виждат днес“.

Даниел Бел, както и неговите съмишленици разглеждат науката и техниката абстрактно, откъснато от съществуващите социални, икономически и политически условия на живот. От своите теоретически построения буржоазните теоретични изключват онези обществени сили, които в капиталистическата държава владят тази техника и я използват. Но невъзможно е изолатирано, откъснато да се разглеждат ученията, откриващи тайните на атома, капиталистът, който използва това откритие за създаване на агресивно оръжие за масово унищожение, и работникът, участващ в научно-техническата революция и борещ се за мирен, съзидателен начал на научно-техническия прогрес.

Марксизмът-ленинизмът доказва — и животът постоянно потвърждава верността на този анализ — че развитието на производителните сили никогато не е водило и не може да доведе автоматично до създаване на нови производствени отношения, до създаване на нови икономически формации. Бедите на работническата класа в капиталистическите страни могат да бъдат преодолени само чрез най-жестоката класова борба, а резултат на победа на социалистическата революция.

Т. ЕМЕЛЯНОВ

„Социалистическа индустрия“ от 5 август 1970 г.



Комсомолката Пенка Цонева от цеха за плодови сокове в Стражица работи на корекционния участък.

НА ЗДРАВНИ ТЕМИ

РОЛЯТА НА СУРОВАТА ХРАНА ЗА ЗДРАВЕТО НА ЧОВЕКА

За да се развива правилно организъмът, е необходимо да се приемат всекидневно известни количества белтъчини, въглехидрати, магнезий, минерални соли, витамини, вода и баластични вещества (целулоза). Във възрастните и витамините са главен източник на енергия за организма. Витамините, внасяни макар и в много малки количества, имат мощно въздействие върху жизнените функции на организма.

Доказано е, че суровата храна е много добър източник на минерални вещества и витамини. При варене, пържене и консервиране голяма част от минералните вещества и витамините се разрушават. Освен това суровата растителна храна запазва своя естествен аромат, вкус и цвят, които се отразяват положително на апетита на човека.

Плодовете и зеленчуците съдържат голямо количество различни ферменти, които подобряват обмяната на веществата в организма. Установено е, че при приемане на храната в суров вид, азотното равновесие в организма може да се осигури с много по-малки количества белтъци. Благоприятно влияят върху организма и многото плодови киселини, които се съдържат в растителната храна. В това отношение особено полезни

са ягодите, сливите, прасковите, черешите, гроздето, морковите и други. Някои от тях повишават отделянето на жлъчката, а чрез наличието на сярни съединения те подпомагат и детоксикационните функции на черния дроб. Голямото количество пектинови и дъбилни вещества, съдържащи се в ягодите, крушите, ябълките и някои други плодове, им придават лечебни свойства, тъй като чрез такова и пектиновите вещества действат против възпалително на лигавицата на червата. Освен това плодовете чрез голямото си съдържание на гроздова и плодова захар имат добър лечебен ефект при болести на черния дроб, сърцето, нервната система и редица други органи.

Съществуват различни диетични режими за лечение на болестите, свързани с обмяната на веществата: затлъстяване, подагра, захарен диабет, артрити, болести на черния дроб, жлъчните пътища и бъбреците. Тези режими могат да се провеждат както в санаториумите, така и в домашни обстановки. Освен зеленчуците и плодовете в суров вид, може да се използват и редица месни продукти като телешки суров черен дроб, който може да се дава под формата на пастет в горещ месен бульон; сурово пилешко, телешко или агнешко месо, във форма на бифтек; суров панкреас, който действително лечебно при болни от захарна болест и чернодробни заболявания; суров жълтък от яйце, особено полезен при болни от инфекциозни заболявания, а също и при слаби, хипотрофични и анемични деца. За лечение на болни от рехит може да се дава прясна риба и суров хайвер.

Разбира се, консумацията на растителна и животинска храна в суров вид крие в себе си и някои недостатъци, които трябва да се съблюдават. С нея могат да се внесат в организма болестотворни бактерии и паразити. Затова тази храна трябва добре да се измива и почиства.

Положителното въздействие на суровата храна върху човешкия организъм е многократно, затова тя трябва да намери по-широко приложение в менюто на хората. Особено полезно ще бъде широкото използване на тази храна в почивните станции, профилакториумите, детските общежития, столовете за обществено хранене и ресторанти.

Д-р Михаил ПЕТРОВ

ординатор

Д-р Йордан ВЕЛИЧКОВ

завеждащ отдел при ХЕИ — Велико Търново

Петър ПАНЧЕВ

ЛЯТОТО НЕ Е МЪРТЪВ СЕЗОН

Завърти ли се по-бързо колелото на селскостопанските задачи и кампаниите нареднат и ръководители, и кооператори, трудно се намира време за други неща. Изведнъж престава да функционират състави, клубове, отпускат се. И се стига до потвърждаването на изречението кой знае от кого думи: „Лятото е мъртъв сезон!“

Но в Ореш не е така. Тук се е получило такова преплитане между стопански и политически задачи, че едното не може да се разглежда без другото. Разбира се, в основата на всичко стои партийната организация. Комунистите са на неизречените точки на всички фронтове. Особено е голям процентът им сред механизаторите. Няма и съмнение, че това вече е предпоставка за изпълнението на селскостопанските планове.

Всички предстоящи по-важни задачи се обсъждат в партийната организация. Тя дава предложения на комунистите за политическата работа сред хората. Пред кооператорите се разясняват въпросите за бъдещата работа, изясняват се лекции. От няколко години е изградена местна лекторска група и често нейни членове изнасят беседи на сбирания, на полето. Хората са доволни.

Много труд хвърля партийната организация и по антирелигиозното възпитание. Тук по-скоро става въпрос за превъзпитание, защото католическата религия столетия е вкоренявана в съзнанието на аъзрастните и сега всяка крачка е една малка победа. Хората се отърват полека-лека от заблудите, но затова се воюва здраво.

Една хубава грижа за хората е столът на стопанството. Храната се разкарва по блокове, а който иска може да си вземе вечер и за къщи.

В селото е утвърдена хубава традиция — всяка година през август да се провежда ден на урожая. Това е един хубав празник. В него участвуват всички състави. А те не са малко: хорове, естрадно-сатиричен, танцов, битов. Всяка вечер има предаване по местния радиовъзел, дело на комсомолците. Ше похвалят някого, ще жилнат по някой недостатък. Трудностите тут обаче идват от липсата на помещения и квалифицирани кадри. Затова сега стопанството е поело издръжката на много млада хора, които после ще станат специалисти в родното си село. Отстъпано е и едно помещение за младежки клуб.

Николай ТОМОВ

Морски клуб в Сухиндол

По предложение на група комсомолци към Общинския комитет на ДКМС в Сухиндол бе създаден морски клуб. Тази инициатива се посрещна много добре от младежите и девойките.

Макар и новооснован, клубът вече разполага с три лодки, от които една е моторна. Помощ за укрепването на клуба оказва ЗГТ „Металургия“, кооперативното стопанство в Сухиндол, както и морският клуб при Градския комитет на ДКМС в Свишов, който подари една лодка.

Членовете на клуба ще разполагат с прекрасна водна площ — езерото на язовир „Александър Стамболийски“. Има всички предпоставки за разрастването на тази прекрасна инициатива.

Неделчо ТИНЧЕВ

НОВИ ТЕХНИЧЕСКИ СРЕДСТВА В УЧИЛИЩЕ

Традиционните методи и средства, използвани в учебния процес, все повече влизат в противоречие с общото развитие на науката и техниката. Мадката им ефективност не е в състояние да задоволи изискванията към съвременното обучение. Непрекъснато нарастващият по обем и по сложност учебен материал трябва да бъде усвоен в рамките на установените срокове за обучение. Нещо повече, общото развитие на живота изисква съкращаване на тези срокове.

При обикновените методи на преподаване, базирани на речта на преподавателя, учащите се може да изградят представа за описаните процеси и явления само по слухов път. Вторият начин на предаване на информация — зрелищният, остава неизползуван. Ако преподавателят подкрепи устното обяснение с някаква илюстрация, той постига двоен ефект. От една страна, задържа се пълното внимание на учащите се, а от друга — изгражда се здрава връзка между слухово и зрелищно възприятие.

В учебния процес навлязоха много технически средства като магнетофонът, епикопът, диаскопът, епидиаскопът и др.

Съвместните технически средства нагледният материал се увеличават на екран в подходящи размери за наблюдение от всички учащи се. При тези технически средства изображението е статично и следователно, до голяма степен условно. С кинофилма живата действителност се пренася на екрана с по-малко условности — събитията, явленията и процесите се наблюдават в тяхното развитие. При това ако в действителност те протичат извънредно бързо или бавно, наблюдението може да стане с многократно забавяне или ускоряване на движението.

Сега съществуват възможности за изготвяне на учебния филм в любителски условия в училището от самите преподаватели и ученици. Киноснимачна камера „Кварц“ и кинопроекторна машина „Луч-2“ се характеризират с простота в смятането и проектирането и са достъпни за всеки преподавател.

Киноснимачната камера „Кварц-2М“ (сн. 1) е осеммилиметрова любителска камера и е предназначена за снимане на любителски научно-популярни, документални, спортни и други филми. За разлика от „Кварц-2М“ тази камера има универсален визор, позволяващ да се правят снимки както с основна обектив, така и с комплект телескопични наставки. Това значително разширява възможностите при киноснимане. Предвидена е възможност за снимане с различни скорости — 12, 16, 24, 32 и 48 кадъра/сек.

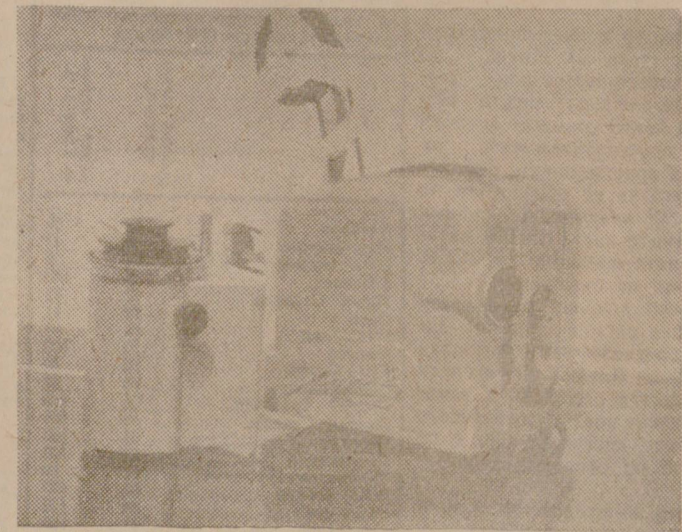
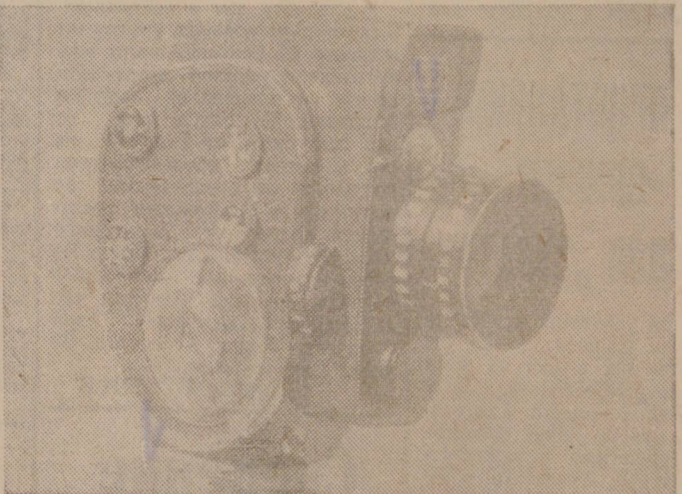
Камерата работи с 2x8 милиметра филмова лента, чернява или цветна, с дължина 10 метра. Снимането на кинофилма се предхожда от голяма предварителна подготовка. Кинофилмът е поредица от отделни кадри, сцени и планове, които са свързани по строго определен план. Всеки кинокадръ е описан подробно в режисьорския сценарий. Означаване на сцените и планове и продължителността в метри филмова лента. Ами филмът ще бъде оживен, отбелязва се звуковият съпровод на всеки кинокадръ. Осветлението и композицията на кинокадръ се съобразяват с движението в него. Добре е за всички кадри, или поне за по-сложните в композиционно отношение, да се направи предварителна схема за движението на обектите. Когато се снима репортажно, се прави само монтажна схема на отделните планове. Редаването на плановите се съобразява с характера и развитието на действието.

Достатъчно голям светлинен поток, рязко и устойчиво изображение, удобство и точност на синхронизация на изображението и звука, възможност за преключване обратен ход и плавно регулиране скоростта на проекцията, а също възможност за показово проекция, компактен, простота при лускане от личава кинопроекторния апарат „Луч-2“ от другите кинопроекторни апарати от подобен тип. Благодарение на тези си качества кинопроекторният апарат „Луч-2“ може широко да се използва за демонстриране на научно-популярни, учебни, спортни и хроникални филми в учебните заведения. Ширината на екрана е 1,10 м при проекционно разстояние 4,5 м, което позволява проекция във всяка учебна стая.

При озвучаване на филма, а също при проектиране на озвучен филм, за синхронизиране звука с изображението е необходимо да се използва електрическият синхронизатор „Сел-1“, който служи за съгласуване на филма с магнетофонната лента.

Кинокамерата и проекторният апарат са едно ново техническо средство, което ще стане неразделен спътник в работата на всеки един преподавател.

Илия ПАПАЗОВ



Междukoоперативно предприятие „Пуйкокомбинат“ — с. Голикраице и м а

вакантни длъжности за трима строителни техници.

Постъпване веднага. Заплата по шат.

Справка: Пуйкокомбинат — с. Поликраице, телефон 95481

2-2

Отдел „Младежки туризъм „Орбита“ при ОК на ДКМС — Велико Търново организира

от 9 до 24 октомври 1970 година екскурзия до Полша и Унгрия, с маршрут Краков — Варшава — Катовице — Будапеща.

Цена на екскурзията 185 лева. В същата влизат път, храна, нощуване и жабони пари — 400 злоти за Полша и 150 форинта за Унгрия.

Краен срок за записване 25 септември 1970 година.

Справки и запитвания в ОК на ДКМС — Велико Търново, отдел „Младежки туризъм „Орбита“, телефон 2-15-13 и 2-20-40.

3-1

НЕОТЛОЖНИ ГРИЖИ ЗА ЯГОДОВИТЕ НАСАЖДЕНИЯ

80 на сто от получените добиви се дължат на грижите след беритбата ★ Какво трябва да се направи сега?

Обикновено грижите за ягодите насаждавания рано през пролетта и до обираването на плодовете са задължителни, но след беритбата в повечето ТКЗС и ДЗС в окръга са недостатъчни или несвоевременни. Това се отразява твърде неблагоприятно върху нормалното развитие на ягодите растения и на добивите през следващата година.

Следберитбените грижи се определят от биологичните особености на ягодите растения. Най-младата част от коренищата на ягодите растения, на които се развиват нови летораста, е обикновено на повърхността на почвата. Това затруднява развитието на придатъчните корени на младите летораста. А без допълнително кореново хранене те развиват малко листа и почти не образуват цветни и спящи пъпки. Това е основната причина да намалява през 4-та и 5-та година на плододане.

За развитието на силни ягодо-ви растения и за осигуряването на високи добиви от тях е необходимо те всяка година леко да се загърят, с което се предотвратява оголването им и се създават благоприятни условия за образуване на придатъчни корени по младите летораста. Веднага след беритбата трябва да се пристъпи към събиране и изнасяне на сламата извън насажденията, за да не пречи на поливката и окопването.

Обикновено през време на беритбата почвата в ягодите насаждения се уплътнява много. Затова след изнасянето на сламата се полива изобилно (40-80 куб. м. вода на декар). Няколко дни по-късно се окопава на 8-10 см в междуредията с тракторен култиватор, а защитната зона се обработва по-плитко — на 4-5 см на ръка, като се извършва и загърлянето. Тази обработка е наложителна, тъй като утълването на почвата при беритбите е влошило хранителния, водния и въздушния режим на почвата за ягодите растения. И най-малкото закъснение в извършването на тази обработка води след това до изразходване на значително повече труд и до намаляване на добивите през следващата година.

Най-критичният период за развитието на ягодите растения е втората половина на лятото — след беритбата (юли-август-септември). По това време се развиват новите летораста, подготвят се цветни и спящи пъпки, от които през следващата година се развиват цветоносни. Корените се разполагат на дълбочина 10-15 см, а малка част достигат до 40 см, като растежът им продължава докато температурата на повърхността почвен пласт не спадне под 7 градуса. Това повърхностно разпределение на кореновата система налага почвата да се поддържа в достатъчно влажно и рохкаво състояние, както и чиста от плевели през целия вегетационен период. Ето защо до към средата на октомври ягодите трябва да се окопват още 2-4 пъти, като обработките се

съчетават с поредните поливки. Заедно с обработките се премахват (изрязват) се вертикално поставени дискове към култиваторните устройства всички ластуни с изключение на тези, които ще попълнят редовете след предварителното им насочване към празните места в реда. При последното окопване растенията отново се загърят за предотвратяване от студобите.

След първата поливка се извършва наторяване с 10-15 кг амониева селитра, а преди последното окопване се внасят 30-40 кг суперфосфат заедно с още 10 кг амониева селитра.

При нападение на ягодите насаждения от хоботници след беритбата се напращат с екскоран 5-6 кг на декар. Срещу гъбните болести се пръскат с 1 процент бордосков разтвор,

а срещу коренови хоботници и ягодови акар към бордосков разтвор се прибавя паратион 0,08 процента. При силно нападение от болестите бели петна и брашнеста мана, веднага след беритбата се покосват листата на ягодите, събират се и се изгарят. След това насаждението се полива и се напраща с титанов 0,2 процента в смес с бордосков разтвор 1 процент.

Не трябва да се забравя, че докато грижите за ягодите до прибирането на реколтата се отразяват върху количеството на добивите през същата година, положителни грижи след това имат решаващо значение за успеха на насаждението и за добива през следващата.

Васил ИНКОВ

И средношколците

помагат

В летните усилни дни всеки човек на полето е скъп, защото още в първите дни на ваксацията в с. Козловец бе организирана местна средношколска бригада. ТКЗС постави пред комсомолците твърде изгодни условия. На всеки работещ 100 лева от средношколците, се дават допълнително 150 лв. Извършва се добра разяснителна работа и в края на краищата под бригадирското знаме се наредиха повече от 100 момчета и момичета, разпределени в 6 звена.

В зеленчуковата градина, където работят бригадирите, са твърде доволни от тях. Трудоза-те норми се припознават редовно, а има младежи, които оставят зад себе си и възрастните кооператори.

Между званата се води съревнование, което се отпича с ед-ненио, като на първенеца се връчва преходно знаме.

Николай ВАСИЛЕВ



Кооператорите от Горски Сеновец Петко Цонев и Недю Тодоров поливат царевича в местността Равнището. Снимка: Николай КАЧАКОВ

МАТЕРИАЛИ ЗА ОКРЪГА, ПОМЕСТЕНИ В ЦЕНТРАЛНИЯ ПЕЧАТ

ОБЩЕСТВЕНО-ПОЛИТИЧЕСКИ ВЪПРОСИ

КОСЕВ, Косю, Балванска епопея. — В. За народна свобода, С., 1970, с. 238-242.

ПРЕЗ СЕДМИЦАТА на Унгарската народна република. — Работническо дело, бр. 196, 15 юли. Информация за окръга.

С ОПТИМИЗМА и вярата на смелите. Из дневника на партизанския Иван Куров от Горноорловския партизански отряд. — В. За народна свобода, С., 1970, с. 256-257.

СЕДМИЦА на Унгарската народна република. — Работническо дело, бр. 196, 14 юли. Информация за откриване на Седмичата във Велико Търново.

ТЕХНИКА. ПРОМИШЛЕННОСТ. ТРАНСПОРТ.

ДОКСАНЛИЕВ, Пенчо и Асен ГЕОРГИЕВ. Облаготелстване за чужда сметка. — Работническо дело, бр. 201, 20 юли. Критична кореспонденция за „Фуржича промишленост“ — Павликени.

ЖЕЛЕЗОПЪТНИЯТ ТРАНСПОРТ пред отговорни задачи. — Работническо дело, бр. 203, 22 юли. Информация за срещата на железопътните работници от страната, посветена на образователно-железопътна работа, състояла се в Горна Оряховица, НА СВИЩОВСКАТА ТЕЦ. — Работническо дело, бр. 198, 17 юли. Информация.

ОСНОВНИ НАСОКИ на селското стопанство във Великобританския окръг. — Работническо дело, бр. 182, 1 юли. Информация за съвместното заседание на ОК на БКП, Окръжното ръководство на БЗНС и Окръжния народен съвет, в което участваха и др. Т. Живков.

УСКОРЕНО РАЗВИТИЕ на транспорт. — Раб. дело, бр. 219, 7 август. Информация за съвместното заседание на колегията на Министерството на транспорта с бюро на ОК на БКП и ИК на ОНС във Велико Търново.

СЕЛСКО СТОПАНСТВО

АТАНАСОВ, Крум. Съоръжение за механизизиране на процесите в горските разсадници. — Горско стопанство, XXVI, кн. 5, с. 34-36.

БЪРДАРОВ, На. Изследване върху атрофичния ринит по прасетата. — Ветеринарна сбирка, кн. 4, с. 9-11. Изследване от Ветеринарния институт във Велико Търново.

МОМЧИЛОВ, Кирия и Асен ГЕОРГИЕВ. Да се отстранят пропуските. — Работническо дело, бр. 193, 12 юли. Кореспонденция за слабостите по прибирането на реколтата.

ПРОДАНОВ, Георги. Ранна ласковска — нов черешов сорт. — Овощарство, XVII, кн. 7, с. 33-35.

ДРУГИ ВЪПРОСИ

ДОНОВ, Дафин. Свищов — дре-

НОВИ ГОРСКИ НАСАЖДЕНИЯ

През летните усилни месеци работниците от Горското стопанство в Буиновици оказват немалка помощ на поледните бригади от ДЗС. Но заедно с това те вършат и своята работа по зеленото стопанство.

След като извършиха още през пролетта годишния си план за залесяването с 50 дка и предвидените джози за попълване с млади култури с 180 дка, те се заеха с отглеждането на младите насаждения в горските култури. Вече са отгледали 3898 дка горски култури при план 6300 дка за годината.

Най-добри резултати в това отношение са постигнали бригадите с технически ръководители Коста Костов, Стефан Николов, Недялко Руменов и други.

Сега усилено се работи по маркирането на лесосечния фонд за следващите години.

Александър БЪЧВАРОВ

СП „Благоустройствени строежи“ — Велико Търново

ИМА

вакантни длъжности за:

Багерист VI—VII разред
Автомобилно-електротехник VI—VII разред
Електроенергетик VI—VII разред
Окисител VI—VII разред
Моторист на „Иж“ с кош (със средно образование).

Предприятието осигурява общежитие за бекяри. Заплащане по тарифни условия и 40% премия.

Справка: тел. 2-13-46.

ДСП „Родопи“ — Велико Търново

ПЪРСИ

опитни шофьори, заплащане съгласно шата, плюс допълнително възнаграждение.

Справка: „Личен състав“.

4-2

ТРЕВОГИТЕ НА ЕДИН КОЛЕКТИВ

Резултатите не рават никога ★ В ре-
шителните дни — пълна мобилизация на хо-
ра и машини!

В Патрешкия селскостопански участък на ТКЗС — Павликени все още продължава да се експериментира с комбинирания бригаден на участъка много често потокът на работата се измества в старото традиционно русло. Разчита се повече на хората, отколкото на машините. Може би причината за това е наличието на значителен брой кооператори и малкия брой механизатори. Тази „кратка назад“ обаче една ли ще осигури и гарантира другите „две напред“.

С това убеждение остана и целият състав на бригадата след като изслуша преди няколко дни отчета на бригадир Веселин Стоянов за работата на комплексната бригада през седмичните месеца на тази година. В този отчет всички несполуки и грешки през изминалия производствен период се стовариха единственно върху главите на механизаторите. А няма само механизаторите са виновни?!

Тревогата на бригадата е основателна, тъй като постигнатите от нея резултати не рават никога. През вегетационния период успяха да наторят само една трета от 5600 дка засята пшеница, а ечемик — още по-малко. За

това и резултатите от добивите сега не са оптимистични. По план бригадата трябва да произведе 330 кг пшеница от декар, а получи по 240 кг. При ечемика добивът вместо 380 кг от декар е 300 кг.

Коментариите и тревогите в тази, иначе силно в работата, бригада продължава и сега. Къде е бил контролът на специалисти и ръководители, каква е отговорността на всеки един член на бригадата — тези и много други въпроси чакат сега своето спешно разрешаване.

Тревогите в комплексната бригада в Патреш вървят успоредно с упорития труд на хората. Закъсняващата поливка на обраслите с тростник, балур и с разни други плевели царевични блокове тревожи основателно селските труженици. Ненавременното освобождаване на пожняните блокове от сламата също „налива масло“ в загряните сърца на хората от комплексната бригада. А дните за прибирането на сълхозогледа, царевичната и захарното цвекло приближават.

Крайно време е ръководството на комплексната бригада в Патреш да направи категорични изводи!

Печко ЛУНДЖЕВ

Из науката и техниката
ПРИЛОЖЕНИЕ НА ЕЛЕКТРОНИКАТА
В МЕДИЦИНСКИТЕ ИЗСЛЕДВАНИЯ

За използването на електронните изчислителни машини в стопанския живот се пише и говори много. Биолозите и медиците обаче едва ли имат съвсем ясна представа за пълните възможности на поразително гъвкавата и бързодействаща електронна изчислителна техника. А трябва да кажем, че вече са наредили условията за едно ново, с голяма перспектива направление в практиката на лекарите — медицинската кибернетика. Днес все още обаче не съществува стройна класификация на електронната апаратура за медицинските изследвания. Това се дължи преди всичко на факта, че ежедневно се разширява броят на изследванията на човешкия организъм, извършвани с помощта на радиоелектрониката.

Засега голямо приложение в изследователската практика намират способите за регистрация на биологичната активност на отделни органи, а също така и методите за електрическо измерване на неелектрически величини. Чрез електронна апаратура се изследва съпротивлението на кожата и тъканите, дишането, процесите на сърдечната дейност, налягането на кръвта с кислород и др. С помощта на най-новите постижения на радиотехниката съвременният лекар вече може да надникне в отделната клетка, да изследва импулсната активност на нервните, да изследва генетическите закономерности. Измерванията, свързани с биологическото управление, със законностите на биохимическите процеси, протичащи в естествените условия, с биостимулацията, също се извършват с електронна апаратура.

През последните години в медицинската електроника се наблюдава една полезна тенденция — от създаване на апаратура за диференцирани физиологични изследвания на отделни органи или системи се преминва към комплексни електронни устройства за изследване на организма като цяло. Огромните постижения в радиотехниката технологията на съвременното производство позволяват да се използват за медицински цели микромодулната и тънкоплатна техника. Електронните уреди, разработени на тази база, са съществено по-малки, по-лесни за монтаж и по-малко чувствителни на дръжките на пациента или пък вкарван в самия организъм. По такъв начин се извършват важни изследвания в процеса на труда на човека, а неговата околна среда. Получените резултати бързо се бържат и се предават на пациента в лабораторията при необходимост за него условия.

Количествените показатели, получени при даден физиологичен експеримент, започват в последно време да играят все по-важна роля. Това доведе до създаването на апаратури, които да изследват точно количествената страна на физиологичните процеси. Голямото разнообразие на електронна апаратура позволява на съвременния лекар да работи с опрочен поток от информация за и от даден пациент. Оплакванията на бол-

ни, анамнестичните данни, резултатите от обективните изследвания — това е информация, която поддежи на обработване от главния мозък на лекаря. Постановянето на диагноза е сложен познавателен процес, чиято крайна цел е разкриване на една правилно поставена диагноза.

Сложният път, по който се движи лекарят при поставяне на диагноза и предписване на съответно лечение, е един типичен кибернетичен процес, свързан със събирането, предаването и преработването на информация. Кибернетичната система „болест-лекар“, колкото и сложна да е, може да бъде моделирана така, че да подаде на лекаря само полезната за случая информация, да заостри вниманието му в една или друга насока. Създадени са и функционират електронни устройства, които анализират показванията, получени от електрокардиографи, електроенцефалографи, лабораторни изследвания и др. Чрез анализ на тези данни електронната машина позволява на лекаря за броени секунди да получи данни само за онези резултати, които могат да се смятат като патологични или насочващи към определено заболяване.

Може определено да се каже, че електрониката и медицината са достигнали такъв етап от своето развитие, при който и

РАБОТНИЦИ И ОТКРИТИЯ

За няколко дни 60-70 мъже и жени, от най-младия до пенсионера, се включиха в сенокоса в Илаков рът и работата бе приключена. Сеновалът в стопанския двор вече е пълен с люцерна и сено, а в силажните ями са подготвени 400 тона силаж. Оползотворен беше и прележал на изкупателните организиции и плодът от ягодите и малиновите градини. Селскостопанската работа в селото беше „пооттихнала“ и хората можеха да помогнат и на съседите си.

В Буиници не достигнаха косачи и събирачи на сено, а ливадите бяха готови за косене. Седмича-две и сено то ще да почне да подгаря. И трудолюбивите мъже и жени от Илаков рът се притекоха на помощ. В неделните дни през юли налязха повече от 60 души-косачи, а в останалите дни шофьорът Петко Ножаров докарваше от Илаков рът по 15-16 косачи — служители, учители, пенсионери. Един съботен ден помощ поискаха и от по-далечното село Тодовци. Верни на себе си, а тук помогнаха илаковърчани.

Александър ЯНКОВ

САМОЛЕТ — 1970 Г.

През това лято по местните въздушни линии ще лети нов пътнически 14-местен турбовитлов самолет „БЕ-30“, който ще замени моторните самолети. Тази машина е по-комфортна и почти два пъти по-бърза от предшествениците си. При изпробванията „БЕ-30“ е излизал лесно от обикновена земя и на ледена площадка, като за вземане на инерция му са били необходими само 170 метра. Навигационните уреди му дават възможност да лети при сложни метеорологични условия. Самолетът може да измина без кацане 1300 километра.

КАК ДА СЕ УКРОТИ

МЪГЛАТА

Опитите, извършени в Колски залив от специалисти в Украинския научноизследователски хидрометеорологичен институт и от колегите им в Мурманск, показали, че е възможно да се разсейва мъглата над големи водни площи.

За тази цел по водната повърхност се разпръсква специално вещество. То се превръща в много тънка ципа, която пречи да се образува мъгла. Сега корабите могат да влизат в пристанищата, без да намаляват скоростта си: видимостта е добра.

ОТГОВАРЯ

МАГНЕТОФОНЪТ

Техническата библиотека на Мийския тракторен завод (Ма-

лорусия) наброява 78 000 тома и е една от най-големите в града. Всяка година там се получава около 5000 нови книги. Преди, всяка седмица сред инженерно-техническия персонал на предприятието са се разпространявали в стотици екземпляри каталози за техническите новости.

Сега е достатъчно да избере по телефона „02“ и автоматично включващ се магнетофон съобщава с какви книги се е попълнила техническата библиотека.

„МАЛКА КОСМИЧЕСКА

ЕНЦИКЛОПЕДИЯ“

Астрономите продължават да правят открития, като повдигат завесата на тайните на звездното небе. Грузинският астрофизик Георгий Кеанишвили е открил нови звездни натрупвания.

Те са съставени от така наречените немигощи горещи звездни групи „А“, чиято температура е около 10 000 градуса.

Досега се е смятало, че звездните съставящи се образуват от най-горещите и млади звезди. Те са открити и изследвани от известния съветски учен Виктор Амбарцумян, който обаче предположил възможността от съществуване на натрупвания на по-студени небесни светил. Но преди те не могли да бъдат открити.

ДЗС „Родопи“ — Горна Оряховица

ТЪРСИ

ел. техници за поддръжка на ел. инсталация — VII и V разред. Заплащане съгласно шатната таблица.

3-1

Нп „Сърп и чук“

— Велико Търново

п р и е м а

работници за цеха в с. Буковец, намиращо се на 18 км от Велико Търново.

Работи се само дневна смяна. Има добре уреден стол и пейс който сутрин и вечер извозва работниците.

Стопността на картата за пътуване се заплаща от предприемача. Заплащането на работниците се извършва по седмично-разредната система.

За справка: тел. 2-26-24, Велико Търново.

3-1

Представяме ви новия директор на театъра — Симеон Шивачев
★ Разговор по комплектуването на актьорския колектив и по репертоара

За директор на Великоградския драматичен театър „Константин Кисимов“ е назначен режисьорът Симеон Шивачев. Той е познат на почитателите на театралното изкуство от града и околните от постановките му на „Майстори“ от Рачо Стоянов и на „Моника“ от Лайош Мецгерхайз, които преди години играха като гост-режисьор. Освен това един сезон С. Шивачев беше режисьор в театъра. Негово дело бяха чудесните постановки на „Кочникът без лава“, собствена драматизация по едноименния роман на Майн Рид, „Празникът на фенерите“ от Ханс Пфауер, „Любов, която изгрява“ (за генерал Владимир Займов) от Иван Аржентински и „Тревожна пролет“ от Иван Пеев.



Завършил е режисура във Висшия институт за театрално изкуство „Кръсто Сарафов“ през 1952 г. и е работил в Благоевградския, Плевенския и други театри. Два пъти е бил на специализация в Съветския съюз. Създал е на два филма — „Митко Палазов“ и „Вятърната мелница“ — и има над 50 постановки на пиеси с най-широк тематичен диапазон.

Представител на нещата, се срещна с др. Шивачев и го помоли да отговори на няколко въпроса, които представляват интерес за нашите читатели пред новия театрален сезон:

— Др. Шивачев, какви са първите ви впечатления от папата театрална публика и имали връзка между тях и новото ви свързване с Велико Търново?

— Преди всичко бих искал да кажа, че аз чувствавам вътрешно себе си особено въздействие на атмосферата във Велико Търново. То идва от цялото очарование на този град и от великото му минало. Всичко тук ме прилича и като човек, и като творец. Този комплекс оказва своето въздействие и вътрешно животно и творчество на самия театър. Не може режисьорите, актьорите и всички, които работят в театъра, да не усещат тази особена, неповторима атмосфера и тя да няма своето благо творно въздействие вътре творческата ни импулсивност. Това е обяснимо. Творецът по-лесно импулси не само от себе си — от сърцето си, от съзнанието си, а главно от заобикалящата го среда, от мястото, където работи, от града, в който живее. Аз лично много уважавам Велико Търново и неговите хора — публиката на града и околните, защото винаги съм усещал една любов, едно задълбочено внимание към работата на театъра. Няма да забравя премиерата на „Моника“, глък и на „Майстори“. От тези две премиери дълбоко се запалило в мен отношението на високо интелегентните хора в салона. И сега си спомням тия две тържества, станали като че ли две особено приятни събития. Отпочит към такива автори, като Рачо Стоянов и към такива остри проблеми, каквито третира пиесата „Моника“ на Метерхаузи, от уважение към своя театър и него

вия актьорски колектив, всички бяха дошли толкова официално облечени, така празнично настроени, че това помогна много на актьорите да играят със спонтанно възхищение. Такава публика е съзорец на представлението.

Ние винаги говорим за ток в театъра, който тече от сцена та към салона. Тогава този ток като че ли започва да тече от оная хубава публика към актьорите. Създаде се една особена атмосфера в представлението.

— А какво бихте казали за вниманието на обществеността към въпросите на театъра?

— Преди, а особено сега, когато като директор трябва лично да търся разрешение на редица въпроси, не без задоволство трябва да кажа, че обществено в града се отнася с голямо внимание към театъра. Това е едно особено отношение на партийните и държавните органи да ни помогнат, да ни съдействуват. Тук срещнах една голяма отзивчивост, един искрен стремеж да се съдействува с всичко, да се задоволят битовите нужди, по-скоро да се довърши работата по новата сграда на театъра и за нейното модерно, съвременно обзавеждане.

В това отношение, в тая грижа аз виждам най-големия залог за успех. Тук не мога да не изразя своя благодарност към Окръжния комитет на Партията, към Окръжния и Градския народен съвет, към Окръжния съвет за изкуство и култура за грижите им да ни създадат най-добри условия за нормална работа. Трябва да кажа, че колективът на театъра, който добре разбира, че принадлежи към един от най-важните културни институти в града, ще отдаде всички сили да оправдае тия грижи.

Ето, това затваря цялата орбита от условия, които ме приобщиха към Велико Търново.

— Може ли вече да се каже с кои нови актьори ще се срещнем през сезона?

— Съставът е комплектуван. При нас идват още двама режисьори — Жарко Павлович

от Русе, който на Четвъртия преглед на българската драма и театър получи първа награда за постановка на „Татул“ от Георги Караславов и Гаврил Маслев от Търговище. Приемат актьорското семейство Мусякови от Шуменския драматичен театър, актьорите Григор Григоров и Дойка Маркова от Търговищкия театър, Мария Шивачева от Плевенския театър.

— Извинете, тя вече е била в нашия театър и докогато си спомням престава да възбуждащите образи на Неяна от „Щастие“, Ю Ки от „Празникът на фенерите“. Дон Жуан от едноименната пиеса на Альфонс и снахата от „Тревожна пролет“ на Иван Пеев.

— Да! И двамата млади актьори от ВИТИЗ — Юлия Ненова и Любомир Дреков. Колято Колев от Хасково и младият драматург Кирил Станчев от Видин, който вече прояви интерес към вестника и с готовност ще стане един от редовните ви сътрудници. Към колектива се включва и нов художник-проектант — Антонина Влайкова от Варна.

Така че подготовката за новия театрален сезон е в ход и се надяваме да задоволим изискванията на културната великоградска публика, за която кървим в сърцето си най-добри чувства.

— Нашият театър има традиция да открива сезона си с българска историческа драма. Този сезон традицията ще се спазва ли и бихте ли казали какви други пиеси ще бъдат поставени?

— Тържественото откриване на сезона ще стане във великоградската нова сграда на театъра, когато той бъде напълно обзаведен. На този голям празник ще поднесем постановката на „Под игото“ драматизация по едноименния роман на Иван Вазов. Така ще чувстваме и патриарха на българската литература — на родния поет Иван Вазов.

Ще представим „Любовта на Адриана Орлова“ от Камен Зидаров, „Горещи нощи в Аркадия“ от Драгомир Асенов, „Принцове на любовта“, водвил от Лаврентиев, комедията на Георги Караславов „Език мой — враг мой“, „Щастливите просци“, комедия-приказка от Карло Гоци, гражданската трагедия „Коварство и любов“ от Шилер, „Част пик“ от Йежи Ставински и др.

Това е част от един богат и разнообразен репертоар, с който ще се опитаме да задоволим изисквателния вкус на нашата обичана публика.

НОВИ СТИХОВЕ

ЕДНА ВРАТА

„От тук на 5 май 1876 г. бе изнесено знамето на въстаниците“
Мемориален надпис в Трявна

Разгръща клони брястът все така...
И слънцето с баграч
злато разсипва.
Под моята изтръпнала ръка
едно ръждавало рече
изхлигна.
Пристъпвам мъжком този праг изтрил
и сякаш пушките бунтовни пламват,
и сякаш, че в сърцето ми гори
доковане до везаното знаме.
И радостно ръце развявам аз
разпалените майки да прегърна.
И тръгвам в празничния, страшен час
с ония, гдето няма да се върнат.
Но где съм?
Петят някъде петли.
Денят сияе в слънчевата дреха.
И тихо,
сякаш да не я боли —
една врата
зад себе си прикрехвам.

В ДРЯНОВСКАТА КОСТНИЦА

Нямат гроб,
ни кръст,
ни име,
посечените с ятаган глави.
Но още пият слънце.
Още имат
глас,
който с нас,
през стръмногата върви.
Пробити черепи
безмълвно чакат
и възират се,
долавят всеки звук —
не чука ли пак
пушките отатък?
Светло причастие приемаш тук.
Причастен си със цялото сърце,
пред страшногата ни минало
изправен.
От мрака
мъченически ръце
знаме обгоряло
ти подават.
Просто
сегаши го в своите пръсти
Вие вятър.
Лъхна дим пожарен.
Петвековата нощ те покръства
и заклана
в българската вяра.

Изповед на предателя

„Бог да ги прости греха за мина-
стирската завера“
(Музеят — Елена)

Бог може да прости.
Народът — няма!
Народът — съдник, справедлив и строг
с презрение към теб, запратил камък.
Въди проклет и ти,
и твоят бог!
Като парченца от строщена стомна
потъпкаш,
разпий ти е родът.
И ако някога за теб си спомнат,
ще бъде само —
да те прокълнат.
Как слънцето над твоя дом е гряло,
как багрите си
пролетта не взе!
Как родната трева не е горяла
под твоите
предателски нозе?!

Виктория ГЕНОВА

ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Гостуващата у нас по покана на Централния комитет на БЧК група млади червенокръстци, представители на 18 страни, с която по решение на Лигата на червените кръстове в Женева се организира в България Международен младежки червенокръстки лагер-симпозиум, във вторник следобед пристигна във Велико Търново.

Гостите бяха сърдечно посрещнати от ръководители на Окръжния комитет на Българския червен кръст и младежки червенокръстки активисти на границата на нашия окръг с Габровски. След това те бяха отведени в местността Устието при моста на магистрала София — Варна, където се състоя интересна демонстрация на планинския спасителен отряд към Окръжния комитет на БЧК.

Вечерта в салона на Окръжния комитет на БЧК се съ-

стоя възбуждаща среща между великоградските, червенокръстци и гостите. На нея беше споделен опитът на окръжната организация и разказана историята на града.

ТЕЛЕВИЗИЯ

ЧЕТВЪРТЪК — 20 АВГУСТ

17.20 — Новини; 17.30 — Футбол: Полуфинален мач за Купата на Съветската армия; В паузата — Рекламни: 19.15 — Музика; 19.30 — „Момичето на живота“ — филм; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — „СЕМЕНА В БРАЗДИТЕ“; „Ломци — днес и утре“ — телевизионен очерк; 20.50 — „Майстори на народното музикално изкуство“ — портрет на народния пеене Груйо Дочев; 21.10 — Младежки телевизионен състезание; „ЗЛАТНИЯТ ЛОВЕЦ“; 22.40 — Забавни мелодии; 23.00 — Новини;

ПЕТЪК — 21 АВГУСТ

ПРОГРАМА НА БЪЛГАРСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ:

Подг. тв. се литературно-музикален сборник за деца

9.50 — Детски филм: „Жаба пътува“; 10.05 — За Народната армия: „Ела на един милок“ — филмова новела; 10.20 — Роза — момичето от камък“ — бълг. документален филм; 10.30 — Гала концерт на народното творчество — видеозапис от Будапеща; 12.00 — Новини;

ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ:

СЪБОТА — 22 АВГУСТ

10.35 — За младежта: „Необичайна проекция“; 11.05 — „Христо Кабакичев“ — документален филм; 11.25 — „Тримата и морето“; 11.40 — Музика; 11.50 — Спортна изложка; 12.00 — Новини; 17.00 — БЪЛГАРСКО ПЪРВЕНСТВО ПО БОРБА — предаване от Бургас; 18.00 — Новини; 18.10 — За децата: „Бим малко магичен“ — френски игрален филм; 19.00 — ПАНОРАМА; 19.30 — Български фестивал на народните танци в Кишинев; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — СЪВЕТСКА КИНОКЛАСИКА: „Ние от Кронштадт“; 21.55 — Дворжак — „Думки“, изп. клавирно трио; 22.05 — Хумористични минута; 22.30 — Забавни минута; 22.55 — Новини; 23.15 — Лека нощ, деца! — видеозапис от Будапеща.

ГОСТУВА НИ ПОЕТАТ АТАНАС ДУШКОВ



Тези дни гост на Велико Търново и околна е поетът Атанас Душков. Като лектор от Републиканския съвет за лекционна пропаган-

да, той изнесе редица лекции на тема „Децата-герои“ и разказа спомени за Г. Димитров пред пионери, бригадири и набоиници в Мисеморков хан, Вонеща вода, Свищов, Козлевец, Полски Тръмбеш и Велико Търново.

Приятният повод, че поетът и обществеността Атанас Душков тези дни е между нас се допълва и от друг не по-малко приятен повод — тези дни излезе от печат неговата 43-та книга под надслов „Слушай, фронт“ — сборник стихотворения, епиграми и басни. Това са поетични произведения, повечето от които са писани на фронта (като кореспондент и боец той е участвал в двете фази на Отечествена война). В новата книга на поета са поместени и стихове за героичното минало, за дружбата и нашето социалистическо съвремие.

Из „Слушай, фронт“

ПРЪСТИТЕ НА РЪКАТА

БАСНЯ

Пръстите на ръката разговаряха. Но вие не мислете, че се карали. Засукал на часовника си лансета и Палецът повел изтихото тапене. — Какво до днес, кажете, сме направили? Та ние страшно сме се изостанали! Нито се борим, нито пък воюваме! Не, не живеем ний, а животуваме! — Да, правилно — отговорил Показалец, обръщайки се със лице към Палеца. — Един за други не се залагаме, нито бодем, нито си помагаме! И уж сме братя, а не другаруваме! Не, има за какво да се срамуваме! — Аз по-голям съм тука — рекъл Средният, — но нишничко за вас не сторих, бедният. И ето досега не се сговаряме, а саможивим спорим и се караме. А трябва да дружим, да се обичаме, как иначе братя ний ще се наричаме! — И аз тук искам да изтъгна, именно — намесило се пръстчето Безименно, — че вие сме добре живота схванали, но в сговора далеч сме изостанали! Обадил се тук най-попир и Малкият: — Аз брат съм ваш, Кутрето, но най-Малкият! Защо? Та ний дори не се познаваме, подиряваме се и не уважаваме! Но ако ние всичките се свиеме в един юмрук — ний можем да надниеме! Един до друг строили се чевърсти те и в братски сговор заживели пръстите. И обрани във юмрук сега са силата по-страшна от лъва и от торпедата. Защото здраво са поели службата и знаят те — че силата е в дружбата!

КОНВОИ

— Разказ —

Подкараха ги към града. Отпред и в страни вървяха конвойните — тридесет войника с нахлупени до очите каски, а между тях като река се блъскаше пясъра тълпа от мъже и жени, натоварени с вътръпи. Най-отзад издеше наталнически на окарната — подпоручик Халджитанов. Под отметнатата му наизаг хлабава каска надничаше дребното му зло лице, изпипано до синьо от мартенския студ. Конят на подпоручика — жълтеникав като вълк напролет — първоноризе мундшука на ползата, збъбеше се и пръскаше по земята пенести лъчи.

Когато застигна арестантите, подпоручикът проследи унията им вървях, излъчва със зъби ръкавиците от дясната си ръка и като плъз, защото мирната на мократа кожа му се стори отравителна, гневно кресна:

— По-бързо! По-бързо! Когато носехте хлеб на шумкарите бяхте по-чевърсти!

с безучастни очи околността. Далече по байрите димеше безлежикава мъгла, къдраво усукана около голите дървета като къдели по курки. Още бе зима, имаше сняг, но по заветните места вече се полюшваха обещия на десковия цвят. Пролетта неутържимо напираше. И подпоручикът помисли с тревога, че с идването й ще започнат и големите походи срещу партизаните. Разлистването на гората е време хайлушко. В усоните отново ще лавнат изстрели и не се знае кой ще опелее в тозия ад.

Огледаше се и един от арестантите — нисичък, чернелик, не повече от тридесет и пет годишен. Той носеше окървено кожучке без ръкави и калцунци, стегнати краката му като коня не на бошуши. „Ето, топълнят дъх на юга вече се усеща и ръката лудее под леда — мислеше си човекът с кожухчето. — А ледът пука и напомня гърмежи. Напомня за смъртта, оная, която сега изди из жалтия си кон зад тях, коня лише в жаката на шинела като дебне с очи, постоянно държи ръката си на кобура.“

След половин час колоната се вмъкна в остръг завои. От двете страни на шосето чернееха заскрежени гори. Подпоручикът извърля неспокоен поглед към тях. Това място не му харесва-

ше. Той видя, че и отите на арестанта с кожухчето са обрънати към загалено смълчаната гора. „Този ще ми направи някой номер — помисли с тревога подпоручикът. — Трябва да кажа на Данков да го следи. Ако аз не го улуча, от куршума на Данков не ще избяга. И отиде се взе ло у това смотано селянче тако ва нечовешко зрение!“

— Ефрейтор Данков, при мен!

— Ефрейтор Данков, вика те господин подпоручикът! — предадоха нататък по веригата на конюва.

Един от войниците взе пушката си на ремък и изтича напред. Той беше невисок момък с широки плещи, малко превит в кръста. Имаше мургаво лице, окъвано по бузите от шарка. Но зеленикавите му очи бяха зорки като на ястреб и дълбоко в тях се спотайваше лукавство.

— Данков, слушай! — подпоручикът се извика като дъга на седлото и опяна повода. — Ако някой побегне — стреляй! Стреляй на моя отговорност. Озвиза с кожуха все настрайва гледа. Той е опасен, има брат партизаня... След го!

— Слушам, господин подпоручик! — отвърна войникът, в гласът му трепна. Види се, заповедта го озадачи. Като опря подбрадника на каската си,

той затича към мястото си. — Хей, вие там, арестантите, по-бързо! — извика подпоручикът, забелязал, че двама от тях си шепнат. — Не го-во-ри!

— И това ли е забранено, бе? — обади се мъжът с кожухчето и погледна подпоручика с дръзко предизвикателство.

— Малко! Малко ли ти беше шумес? Продумаш ли още веднъж, ще те направя на решето!

Тогава друг от арестантите произнесе тихо, но мязващо го чука:

— Малко ли е било, много ли — скоро ще го претеглим на везни, господин офицер.

И подпоручикът чу тези думи, долови и закланата в тях, но не отвърна с ругатия, защото вниманието му бе насочено към човека с кожухчето, който все повече изоставаше.

Устелл острите бодове на шпорите, жълтият кон се втурна срещу гърба на арестанта и поседна да захлупе кожухчето.

— По-бързо! Ей ти, чувай ли?

За това, което се случи в следващия миг, никой не беше и помислял, че ще стане. Човекът с кожухчето се извърна, ловко подскочи и удари с юмрук коия в ноздрите. Животно то иззвили и като приклепай, яростно се втурна напред от пътя. Подпоручикът едва се за държа на седлото. Ръката му слезе от кобура, за да хване по-здраво повода.

А в това време арестантът вече бегаше към тъмната черта на гората. Свицт гласа междоураменете си, голямо криволичеще, озадачаваше хушущите всеки миг да писна след него.

Недо БАЛИН